

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست (خط رسمی)  
hekmatist.com

حکمتیست  
هفتگی ۳۶۶

۱۵ ژوئیه ۲۰۲۱ - ۲۵ تیر ۱۴۰۰

## پیام پلنوم ۵۰ کمیته مرکزی حزب حکمتیست (خط رسمی) به مردم ایران!

مردم آزادیخواه و مبارز ایران!

یک دوره مبارزه بی امان شما برای آزادی و برابری و علیه جمهوری اسلامی که از دیماه ۹۶ و ابران ۹۸ به این سو ادامه داشته است، ...  
صفحه ۲

## پیام پلنوم ۵۰ کمیته مرکزی حزب حکمتیست (خط رسمی)

## به کارگران نفت

رفقای کارگر!

درودهای گرم و صمیمانه پلنوم ۵۰ کمیته مرکزی حزب حکمتیست (خط رسمی) را پذیرا باشید. با گذشت بیش از بیست روز از اعتصاب قدرتمند ده ها هزار نفره شما، از جنوب تا شمال ایران در ده ها گلوگاه نفتی و مراکز کلیدی صنعت نفت، تاکنون به حق همه سرها در داخل و خارج ایران را به سمت اعتصاب گسترده شما، این زمین لرزه اجتماعی در مهمترین شریان اقتصادی جامعه ایران، چرخانده است.

اعتصابات متحدانه شما در اعتراض به استثمار و بی حقوقی، به شرایط دهشتناک کار و عدم استانداردهای ایمنی کار، به عدم حق تشکل و تجمع، به سطح دستمزدهای نازل، به کوتاه کردن دست پیمانکاران و لغو قوانین برده وار در «مناطق ویژه اقتصادی»، دیوار چهار دهه اختناق و سانسور حاکمیت در ایجاد تفرقه و جداسازی سرنوشت مشترک کارگر نفت با بخشهای طبقه کارگر در ایران را فروپاشید. تا هم اکنون آغاز بیداری کارگر نفت، آغاز اعتصابات این غول صنعتی، خون تازه ای از روحیه همبستگی، اتحاد و برادری در رگهای جنبش کارگری ایران، در مبارزات بی وقفه طبقه ما از هفت تپه تا فولاد و هپکو و آذراب، از تهران تا خوزستان و کردستان و در سراسر ایران، برای «رفاه و آزادی و عدالت اجتماعی» جاری کرده است. بازتاب اعتصاب نیرومند شما در کلیدی ترین گلوگاه اقتصادی جامعه ایران، حتی مرزهای ملی حاکمیت را در نوردیده است و همبستگی و توجه بخشهای مختلف طبقه کارگر در خاورمیانه و اروپا را با خود همراه کرده است... صفحه ۲

- کارگران جهان متحد شوید! -

## جنبش کارگری و وظایف حزب حکمتیست (خط رسمی)

مصوب پلنوم ۵۰ کمیته مرکزی حزب

جامعه ایران وارد تحولات سرنوشت سازی شده است. نفرت عمومی از جمهوری اسلامی و اعتراض میلیونی مردم به فقر، گرانی، بیکاری، استثمار و استبداد حاکم که در دیماه ۹۶ و ابران ۹۸ در شکل طغیانهای توده ای پایه های حاکمیت را لرزاند، امروز با اعتصابات وسیع کارگری و با قدرتی عظیمتر حاکمیت را به جدال میطلبد. طبقه کارگر در ایندوره پرچمدار وسیعترین اعتراضات آزادخواهانه علیه استثمار، فلاکت عمیق اقتصادی، استبداد و توحش بورژوازی ایران و حکومت آن بوده است. پنج سال گذشته جامعه ایران با وسیعترین اعتراضات و اعتصابات کارگری روبرو بوده است. به میدان آمدن مجدد کارگران نفت و گاز و بخشهای دیگر طبقه کارگر و حمایتهای اقشار محروم جامعه از این اعتصابات، جامعه ایران را وارد دوره ای جدید و کشمکشهای تعیین کننده ای کرده است. ... صفحه ۳

## اطلاعیه پایانی پلنوم ۵۰

## کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری حکمتیست (خط رسمی) صفحه ۴

## یکی به میخ و یکی به نعل زدن آقای پهلوی

فواد عبداللهی

موج اعتصابات و اعتراضات کارگری، فضای سیاسی ایران را به تسخیر خود درآورده است. انزجار عمومی از فقر، خفقان، بیکاری، بی‌درویی، ناپیمنی و کمبود ابتدایی‌ترین نیازمندی‌های زنده ماندن و نفس کشیدن در ایران از هر کوی و برزن شعله می‌کشد. شرایط انفجاری است و کشمکش دو اردوی چپ و راست در اپوزیسیون ایران هم برای کوبیدن مهر سیاسی خود بر این تحولات عیان‌تر از هر زمانی است.

بر متن این شرایط، رضا پهلوی چند روز پیش زیر فشار اعتصابات کارگران نفت و حمایت بین‌المللی از این اعتصابات توسط اتحادیه‌های بزرگ کارگری، بلاخره مجبور شد تا بیانیه‌ای در مورد این شرایط منتشر کند و بگوید: «اعتراضات و اعتصابات فزاینده شما در این روزها برای دستیابی به ابتدایی‌ترین نیازها و حقوق‌تان، جلوه‌ای دیگر از همبستگی ملی بی‌سابقه‌ای است... این همبستگی ملی را ما امروز در اعتصاب شجاعانه کارگران پالایشگاه‌ها و نیروگاه‌ها می‌بینیم. در اعتراضات مستمر کشاورزان و دامداران و باننشستگان؛ و در تجمعات اعتراضی و فریادهای شبانه‌ی مردمی که می‌خواهند شهروند باشند نه برده و رعیت خامنه‌ای، و به درستی علیه او و رژیم بی‌کفایتش شعار می‌دهند.»

اما اشک تمساح ریختن آقای پهلوی، کمتر از چند روز طول عمر داشت و پل کاغذی پشت سر خود را ویران کرد... صفحه ۵

آزادی برابری حکومت کارگری

با آچمز کردن مهمترین ابزار مشروعیت این نظام تحت نام «انتخابات» و تبدیل این بلماسکه به تریبون شهروندان آزادیخواه و برابری طلب، نشان داد که عطش شما به رهایی از بختک این نظام و به سرنگونی آن، پایانی ندارد.

هیچکس و هیچ نیرویی به اندازه شما، به این واقعیت پی نبرده است که سرنگونی جمهوری اسلامی توسط مردم، اولین گام به سوی رهایی از جهنمی است که به میلیونها انسان در ایران تحمیل شده است. حتی برای خودی ترین خودی های این نظام، مسجل است که ثبات اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و تامین ابتدایی ترین نیازمندی های معیشتی و رفاهی در یک «جمهوری اسلامی» غیر ممکن است. دولت «جدید» رئیس محصل چنین واقعیتی است. امروز از سر و کول این نظام، تشمت و اضمحلال و پس روی در مقابل مردم می بارد. بحران های لاعلاج این نظام، با حضور گسترده فاکتور «مردم شورش و عاصی» به نقاط حساس و تعیین کننده ای رسیده اند. شما به درست اعلام کرده اید که نظامی که عاجز از تامین آب، خوراک، پوشاک، مسکن، برق و دارو و نیازمندی های شهروندان است، باید گورش را گم کند. این رژیم را باید انداخت!

امروز فضای سیاسی در ایران نه در تسخیر اصلاح طلبان حکومتی و بیرون حکومتی است، نه در تسخیر اپوزیسیون راست و پرو - ناتویی است و نه در تسخیر ناسیونالیستها و مرتجعین قومپرست است. جهان شاهد تسخیر فضای سیاسی ایران توسط اعتراضات توده ای و گسترده خود و طبقه کارگر حول خواست اساسی «رفاه، آزادی و عدالت اجتماعی» است. فضایی که با همت همه جانبه سوسیالیست ها و رهبران کارگری، مهر آلتناتیو «اداره شورایی جامعه» بر خود گرفته است. همین آلتناتیو است که امروز به مردم جسارت و اعتماد بخود میدهد، مبارزه آنها را هدایت میکند، اختیار و قدرت سازماندهی را به خود مردم در مراکز کار و محلات برمیگرداند و جنبش انقلابی برای سرنگونی جمهوری اسلامی را متحد و متشکل میکند.

مردم، زنان و جوانان!

شما تنها نیروی واقعی و تعیین کننده در سرنگونی جمهوری اسلامی و تحقق رفاه، آزادی، برابری و همه آمال های انسانی خود هستید. در محلات کار و زیست خود متحد و متشکل شوید! پرچم «اداره شورایی جامعه» را در هر کوی و ببرزن به اهتزاز درآورید.

حزب حکمتیست (خط رسمی) برای سرنگونی جمهوری اسلامی توسط قیام طبقه کارگر و توده وسیع مردم آزادیخواه ایران مبارزه میکند. حزب همه شما مردم آزادیخواه را به مبارزه ای مشترک جهت کسب سنگر به سنگر پیروزی در برابر این نظام فراق میخواند. برای سرنگونی جمهوری اسلامی، برای بدست گرفتن سرنوشت خود، برای برقراری حکومت مردم بر مردم، وسیعترین آزادی ها، رفاه، برابری و امنیت، به حزب خود به پیوندید!

مرگ بر جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری

۱۴ ژوئیه ۲۰۲۱ (۲۴ تیر ۱۴۰۰)

\*\*\*\*\*

**کیست که نداند اعتصاب کارگران نفت، بلفعل و بالقوه، بحران مشروعیت سیاسی این نظام را تشدید میکند و به شیخ «اداره شورایی جامعه»، به سالها تلاش پیگیر رهبران جسور کارگری برای متشکل کردن طبقه ما با اتکا به مجامع عمومی خود، حقانیت بخشیده است. کیست که نداند، اهرم قدرتمند اعتصاب نفت، امروز پژواک بلند پروازی های طبقه ما پیرامون اداره شورایی جامعه را ده ها بار به واقعیت نزدیک کرده است. کیست که نداند، جمهوری اسلامی بعنوان یک حکومت بورژوازی و نماینده سرمایه، فقط و فقط یک اپوزیسیون رادیکال، آزادیخواه و برابری طلب، ضد استبداد و ضد فقر و فساد دارد و آن هم طبقه کارگر است. امروز این حکم به دنبال اعتصابات گسترده شما، بیش از پیش صحت خود را به همگان ثابت کرده است.**

رفقا!

امروز حتی کودن ترین و خوش خیال ترین کانون های حاکمیت در ایران، به «خطر» اعتصاب شما و تکان های جدی در صنعت نفت، آنهم بر متن بحران مشروعیت سیاسی که حاکمیت سرمایه داری با آن روبرو است، اذعان دارند. فهمیده اند که تنها پاسخ به مسئله اقتصاد، رفاه و آزادی مردم ایران، در گرو اتحاد و روشن بینی شما حول اساسی ترین مطالبات رفاهی و آزادیخواهانه تان است.

هیچکس به اندازه خود شما بر این امر واقف نیست که در دوره تعرض لجام گسیخته حاکمیت به سطح رفاه و معیشت طبقه کارگر، تنها و تنها به قدرت شما مهار میشود. میدانید که در مقابل حربه فقر و بیکاری و سرکوب برای ساکت و خاموش کردن طبقه ما از جانب حاکمیت و تبدیل طبقه ما به بردگان بی اراده در مقابل سرمایه و سرمایه داران، این تنها سنبه پر زور «اتحاد کارگری» طبقه ماست که میتواند از پایین، ننگری از امید به تلاش برای عقب زدن تعرض حاکمیت و در عین حال، تحمیل هر ذره بهبود و سعادت همگانی را به حاکمان تحمیل کند.

طرحها و توطئه های جمهوری اسلامی از وزارت کار تا وزیر نفت و سران هر سه قوا برای عقب زدن شما، از ترس قدرت اتحاد شماست. قدرتی که اگر به اهرم نیرومند مجامع عمومی خود در تصمیم گیری بر سر آتیه زندگی صدها هزار کارگر صنعت نفت متکی شود، گامها به پیروزی نزدیک میشود.

هراس جمهوری اسلامی و کل بورژوازی ایران از اعتصاب گسترده شما واقعی است. کیست که نداند اعتصاب کارگران نفت، بلفعل و بالقوه، بحران مشروعیت سیاسی این نظام را تشدید میکند و به شیخ «اداره شورایی جامعه»، به سالها تلاش پیگیر رهبران جسور کارگری برای متشکل کردن طبقه ما با اتکا به مجامع عمومی خود، حقانیت بخشیده است. کیست که نداند، اهرم قدرتمند اعتصاب نفت، امروز پژواک بلند پروازی های طبقه ما پیرامون اداره شورایی جامعه را ده ها بار به واقعیت نزدیک کرده است. کیست که نداند، جمهوری اسلامی بعنوان یک حکومت بورژوازی و نماینده سرمایه، فقط و فقط یک اپوزیسیون رادیکال، آزادیخواه و برابری طلب، ضد استبداد و ضد فقر و فساد دارد و آن هم طبقه کارگر است. امروز این حکم به دنبال اعتصابات گسترده شما، بیش از پیش صحت خود را به همگان ثابت کرده است.

امروز تمام دسیسه های حاکمیت برای دامن زدن به دودستگی و ایجاد تفرقه در صفوف طبقه ما، محصول عروج کارگر متحد و آگاه است؛ ترس از شیخ طبقه کارگر انقلاب دیده، خودآگاه، با تجربه و آموخته ایران، هراس از نفوذ و دامنه تاریخی کمونیسم در یکی از قوی ترین گردهای طبقه کارگر جهانی، خواب راحت را از چشمان بورژوازی حاکم در ایران گرفته است. کمیته مرکزی حزب ما در آخرین نشست خود تاکید کرد که به میدان آمدن کارگران نفت به عنوان یک پدیده متحد و در هم تنیده با یک پیکره واحد مبارزاتی میتواند و باید مسیر تحولات جامعه ایران را به سوی سوسیالیسم و برابری طلبی هموار کند.

پیام حزب ما، اعلام جنگی همه جانبه به بورژوازی ایران و حاکمیت آن یعنی جمهوری اسلامی و تلاش برای متشکل و متحد کردن هرچه بیشتر طبقه کارگر برای این نبرد سرنوشت ساز است. نبردی که خلاصی کامل جامعه از عفونت جمهوری اسلامی ایران، اولین قدم در راه رسیدن به آرمان عدالت اجتماعی، رفاه، آزادی و امنیت همگان است.

زنده باد اعتصاب قدرتمند کارگران نفت ز

زنده باد اتحاد و همبستگی طبقاتی حزب حکمتیست (خط رسمی) ۱۴ ژوئیه

۲۰۲۱ - ۲۴ تیرماه ۱۴۰۰

**مشور سرنگونی جمهوری اسلامی را به پرچم خود تبدیل کنید**

دستمزد متفاوت، تعمیق شکاف بین کارگر شاغل و بیکار تا تفرقه ملی، جنسی، مذهبی، صنفی و... را امر جدی خود و همه کمیته‌های این طبقه میدانند.

۲- پیروزی طبقه کارگر در جدال امروز، در گرو تامین هژمونی سیاسی این طبقه، زدن مهر کارگری و سوسیالیستی بر تحولات این دوره و در سیر سرنوینی جمهوری اسلامی و پس از آن، است!

در این راستا، تقویت گرایش کمونیستی در درون این طبقه، به عنوان پرچمدار رادیکال اتحاد سراسری و طبقاتی کارگری در مقابل گرایش‌های دیگر در جنبش کارگری، از ملزومات تامین این هژمونی است. حزب تمام تلاش و امکانات خود را در جهت انسجام فکری، سیاسی و سازمانی این گرایش و رفع موانع پراتیکی و حفظ هژمونی آن، بکار میگیرد.

۳- تامین اتحاد کارگری بدون اتحاد کمیته‌های این طبقه در اشکال مختلف و بویژه متحزب شدن کارگران کمونیست ممکن نیست. حزب تلاش ویژه‌ای در جهت متحزب کردن کارگران کمونیست در حزب کمونیستی خود، حزب حکمتیست (خط رسمی) را در دستور خود قرار میدهد.

۴- حزب بیشترین تلاش را برای تقویت و گسترش جنبش مجامع عمومی، جنبش شورایی طبقه کارگر، برای متکی کردن اعتراضات و اعتصابات کارگری به مجامع عمومی کارگران و تحکیم اتحاد این طبقه، پیش خواهد برد.

۵- حزب دفاع از رهبران، سخنگویان و نمایندگان کارگران، تلاش برای حفاظت از آنها در مقابل پلیس سیاسی و توطئه‌های دولت و کارفرمایان، دفاع از امنیت آنها، دفاع از حرمت و کرامت آنها در مقابل تعرضات ارتجاع حاکم و عوامل کارفرمایان و جریان‌های ضدکارگری برای تخریب شخصیت و لطمه زدن به اتوریته و اعتبار آنها را وظیفه جدی خود میدانند.

۶- حزب رساندن صدای این اعتراضات به گوش طبقه کارگر و مردم آزادیخواه در جهان، جلب حمایت طبقه کارگر جهانی، سازمان‌های کارگری و نهادهای مدافع طبقه کارگر و عدالت اجتماعی، از اعتراضات و اعتصابات حق طلبانه طبقه کارگر و مردم آزادیخواه در ایران را، امر جدی خود میدانند.

۷- حزب تقابل با جنبش‌های راست و چپ بورژوازی دراپوزیسیون و به اپوزیسیون رانده شدگان حکومتی و تلاش آنها برای به کج راه بردن مبارزات این طبقه، نقد و افشا سیاست و افق ضد کارگری این نیروها در جنبش کارگری را بخشی از پلاتفرم خود برای تقویت کمیته‌های طبقه کارگر و پیروزی طبقه کارگر میدانند و در این راه میکوشد.

۸- حزب گذار هرچه سریع‌تر موقعیت خود از نماینده سیاسی استقلال طبقاتی طبقه کارگر با افق سیاسی و طبقاتی روشن آن و پرچمدارانقلاب کارگری، به حزبی سیاسی توده‌ای-کارگری، که بخش قابل توجهی از کمیته‌های کارگری و رهبران کارگری را با خود دارد، حزبی با قدرت و پتانسیل بالای رهبری و تامین پیروزی انقلاب کارگری در دستور فوری خود قرار میدهد.

۹- حزب حکمتیست (خط رسمی) همه فعالین و کمیته‌های طبقه کارگر را به پیوستن به این تلاش، به همکاری نزدیک با خود و بویژه به پیوستن و تقویت صفوف این حزب برای پیروزی طبقه کارگر و تامین بیشترین پیشروی‌های این طبقه و برای تامین ملزومات انقلاب کارگری دعوت میکند.

۱۱ ژوئیه ۲۰۲۱

\*\*\*\*\*

**به حزب حکمتیست بپیوندد!**

جمهوری اسلامی در مقابل اعتراضات کارگری و بخش‌های محروم جامعه، علاوه بر تهدیدهای همیشگی و دستگیری و فشار پلیسی بر فعالین کارگری، نمایندگان و سخنگویان اعتراضات، به فریب و نیرنگ و وعده‌های بی اساس برای وقت خریدن و دامن زدن به انشقاق در صفوف طبقه کارگر روی آورده است. جامعه پر تلاطم، بالا بودن سطح اعتراضات و خودآگاهی طبقه کارگر به اضافه تجارب گرانمای این طبقه در کشمکش‌های خود با کارفرما و دولت و ارگانهای مختلف آن، برمتن عبور جامعه از جمهوری اسلامی و تغییر توازن قوا به نفع طبقه کارگر، این حربه‌ها را بیش از پیش ناکارآمد کرده است.

اعتصابات کارگران فولاد اهواز، هفت تپه، هپکو و آذر آب و... در سالهای اخیر، مقاومت قهرمانانه طبقه کارگر در بسیاری از این مراکز، شروع اعتصابات کارگران نفت و گاز و... عرض اندام کارگران رادیکال-سوسیالیست و شفاف شدن آلترناتیو سوسیالیستی در جنبش کارگری، سیمای جامعه ایران و صف بندی نیروهای سیاسی را تغییر داده است.

اتکای کارگران بصورت بر جسته بر مجامع عمومی کارگری، تعیین هیئت‌های نمایندگی و تلاش برای سازمانیابی شورایی این جنبش، عروج رهبران رادیکال کارگری در این دوره و نقش منحصر به فرد و تاثیر آنها، طبقه کارگری خودآگاه و رهبرانی کیفیتا متفاوت را در مقابل چشمان همگان گذاشته است.

اعتصابات هفت تپه و اتحاد عمیق و سطح بالای آنها که به عقب نشینی حاکمیت و خلع ید اسد بیگی منجر شد، اعتصابات که سمپاتی وسیعی در جامعه به همراه داشته است، بعنوان زمینه و پشتوانه اعتصابات امروز، جایگاهی کلیدی داشته است.

امروز و در جریان این اعتصابات، گرایش سوسیالیستی طبقه کارگر بطور وسیع در جامعه در میان توده کارگر و اقشار زحمتکش از تهران، خوزستان، شمال کردستان و... سمپاتی و اعتبار ویژه‌ای پیدا کرده است و نه فقط سیمای اعتراض علیه فقر و استبداد بلکه سیمای سیاسی - اقتصادی جامعه فردا را به روشنی در مقابل جامعه قرار داده است.

این واقعیات و امید به تحولی انقلابی و نیاز به یک راه حل سوسیالیستی طبقه کارگر و کمیته‌های این طبقه را با پرچم آزادی و برابری به یک راه حل واقعی تبدیل کرده است و به پولاریزاسیون فضای سیاسی جامعه و نیروهای درگیر منجر شده است. امروز دیگر نبض جامعه و تلاطم‌های آن با این جنبش میزند.

پیروزی طبقه کارگر در جدال برای بهبود و رفاه عمومی، برای تامین بیشترین امکانات و نیرو برای انقلاب کارگری بدون تامین صف مستقل این طبقه و یک پرچم سیاسی و افق روشن، بدون ایفای نقش اساسی کمیته‌های این طبقه و حزب آن به عنوان پیشقراولان طبقه کارگر ممکن نیست.

حزب حکمتیست (خط رسمی)، بعنوان نماینده سیاسی این استقلال طبقاتی و سوسیالیستی، با در نظر گرفتن این شرایط بار دیگر براولیتهای زیر تاکید میکند:

در راس همه وظایف، حمایت، تلاش و دخالت برای تضمین پیشروی هر روزه مبارزه جاری به هر شکل و در هر قدم این مبارزه در مقابل حکومت و کارفرما و کنار زدن همه موانع، برای رسیدن به مطالبات و تا پایان جدال نهایی در دستور حزب قرار میگیرد.

۱- شرط موفقیت طبقه کارگر تامین وسیعترین اتحاد در صفوف این طبقه است. در این راستا حزب تقابل با انواع حربه‌های نفاق افکنانه در صفوف طبقه کارگر به هر بهانه‌ای، از قرار دادهای متفاوت، ساعت کار مختلف،

**بیانیه حقوق جهاشمول انسان، قانون اساسی دولت آتی شوراهاست**

## اطلاعیه پایانی پلنوم ۵۰ کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری حکمتیست (خط رسمی)

پرداخته شد. پلنوم به مولفه های اصلی و سیر تحولات ایران و نقش ویژه طبقه کارگر و جدال اصلی و رودروی این طبقه با حاکمیت، علیه فقر و بی حقوقی و با پرچم آزادی و برابری، به تحولات در صفوف اپوزیسیون زیر فشار این جنبش و تقابل راست و چپ و به موقعیت بسیار مناسب حزب برای دخالتگری در این اوضاع پرداخت. پلنوم تأکید کرد که توازن قوای جامعه پس از شکست انتخاباتی رژیم و با اعتصابات کارگران نفت، گاز و پتروشیمی ها با موج اعتصابات این دوره، به نفع جنبش آزادیخواهان مردم تغییر کرده است و ما با یک حاکمیت ضعیف تر و با طبقه کارگر متحد تر و مردم آزادیخواه امید وارتتری وارد جدالهای این دوره خواهیم شد.

دستور بعدی پلنوم جنبش کارگری و وظایف حزب حکمتیست بود. در این بحث به تفصیل در مورد موقعیت جنبش کارگری، سیر اعتصابات دوره اخیر و تأثیرات آن بر فضای سیاسی ایران و توازن قوای میان حاکمیت و مردم آزادیخواه و بعلاوه به موقعیت گرایش کمونیستی درون این طبقه و موقعیت خود حزب حکمتیست در جنبش کارگری، به وظایف این دوره کمونیستهای طبقه کارگر و وظایف و الویتهای حزب پرداخته شد. همزمان به تغییرات در صف بندی های سیاسی در صف اپوزیسیون جمهوری زیر فشار این جنبش و آینده جنبش کارگری و بعلاوه چگونگی تضمین پیروزی در مبارزات جاری طبقه کارگر مورد بررسی قرار گرفت.

در بخش قرار و قطعنامه ها، قطعنامه پیشنهادی کمیته رهبری تحت عنوان «جنبش کارگری و وظایف حزب حکمتیست (خط رسمی)» که از قبل در اختیار شرکت کنندگان گذاشته شده بود، بعد از بحث و بررسی تصویب شد.

در دستور انتخابات ابتدا آذر مدرسی بعنوان دبیر کمیته مرکزی در پست خود ابقاء شد. سپس رفقا امان کفا، آسو فتوحی، سهند حسینی، خالد حاج محمدی، فواد عبداللهی و محمد فتاحی بعنوان کمیته رهبری در پست خود ابقا شدند.

لازم به ذکر است که پلنوم کمیته مرکزی قبل از ورود به مباحث خود، با توجه به کناره گیری رفیق جمیل خوانچه زر از حزب، این کمیته را ترمیم و رفیق سونیا محمدی به عضویت اصلی کمیته مرکزی در آمد. پلنوم بعد از دو روز بحث داغ و دخالتگری بالای همه رفقا در فضایی مملو از امید با سخنرانی پایانی دبیر کمیته مرکزی و سرود انترناسیونال به کار خود پایان داد.

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست (خط رسمی)  
۱۵ ژوئیه ۲۰۲۱

پلنوم ۵۰ کمیته مرکزی حزب حکمتیست (خط رسمی) با شرکت همه اعضا کمیته مرکزی و حضور تعدادی از کادرهای حزب، در روزهای ۱۰ و ۱۱ ژوئیه ۲۰۲۱ برگزار شد.

دستورات پلنوم عبارت بودند از:

- گزارش کمیته رهبری
- اوضاع سیاسی ایران و تقابل چپ و راست
- جنبش کارگری و وظایف حزب حکمتیست (خط رسمی)
- قرارهای و قطعنامه ها
- انتخابات

پلنوم با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت به یاد جانبختگان راه آزادی و سوسیالیسم شروع به کار کرد.

گزارش کمیته رهبری توسط دبیر کمیته مرکزی به پلنوم ارائه شد. گزارش تشکیلاتهای مختلف از قبل به صورت کتبی در اختیار اعضا کمیته مرکزی و مهمانان پلنوم قرار گرفته بود. در بخش گزارش به عرصه های مختلف فعالیت حزب، به دخالتهای رهبری حزب در مسائل اصلی سیاسی جامعه ایران و جدالهای آن، به اعتراضات توده ای و سیر اعتصابات کارگری، انتخابات ریاست جمهوری و نقش مردم آزادیخواه و تحمیل شکست به حاکمیت، به تلاش جدی تشکیلاتهای مختلف حزب برای مقابله با جمهوری اسلامی و تقویت صف کارگران و مردم آزادیخواه در این مقابله پرداخته شد. اعضا پلنوم ضمن تأیید گزارش به زوایای مختلف کارکرد حزب و تشکیلاتهای مختلف آن در این دوره پرداختند.

در مبحث اوضاع سیاسی به تحولات این دوره و پیشروی های جنبش آزادیخواهان مردم ایران که در جریان انتخابات نه تنها با شرکت نکردن در این مضحکه، بلکه و بعلاوه با اعلام کیفرخواست خود علیه جمهوری اسلامی و تبدیل آن به محاکمه سران آن و اعلام عزم جزم جامعه برای پایان عمر آن تبدیل شد و همچنین به سیر اعتصابات کارگری و جایگاه اعتصابات نفت و گاز و تأثیرات همه جانبه و عمیق این اعتصابات بر تحولات سیاسی ایران

## کارگران!

برای به زیر کشیدن جمهوری اسلامی به قدرت خود، به قدرت میلیونها انسان گرفتار در چنگال نظام فقر و استثمار و تبعیض و بی حقوقی مطلق، برای انقلاب کارگری و برپایی جهانی نو و بهتر به حزب خودتان پیوندید! حزب حکمتیست (خط رسمی) مهمترین ابزار متحد و متشکل شدن شما، مهمترین ابزار این سرنگونی و به پیروزی رساندن انقلاب کارگری است!

## زنان و مردان آزادیخواه!

همه خود را برای فردای پس از جمهوری اسلامی آماده می کنند!  
نیروهای راست و ارتجاعی نیروی خود را برای دست بدست کردن قدرت از بالای سر ما، خود را برای تحمیل یکدور دیگر از استثمار و فقر و استبداد به نامی دیگر، آماده می کنند و ابزار خود را صیقل می دهند! ما، طبقه کارگر بیزار از فقر و استثمار و بی حقوقی! ما زنان تشنه رهایی از آپارتاید جنسی و تحقیر و سرکوب جنسیتی، ما جوانان و کارکنان و بیکاران و سالمندان گرفتار در چنگال نظام و حکومتی ضدانسانی، باید خود را آماده کنیم! حزب حکمتیست (خط رسمی)، ابزار قدم نهادن به این جدال است! به حزب تان پیوندید!

فقط «حکومت آخوندی» بلکه بنیادهای نظم کاپیتالیستی اقتصاد در جامعه ایران را نشانه گرفته است. جنبشی که دم و بازدم آن، نه با دخالت «جهان آزاد»، نه با شکست ترامپ و «پیروزی» بایدن در انتخابات آمریکا، نه با جدال آمریکا و چین، نه با برجام و بی‌برجام، نه با «فشار حداکثری» ترامپ و تحریم‌ها، نه با دیپلماسی و لایبسم پشت پرده این اپوزیسیون با هیئت حاکمه آمریکا و اسرائیل، بلکه با کمونیسیم کارگری و جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر در اعماق جامعه ایران می‌زند.

وحشت از هژمونی این جنبش در تحولات تعیین‌کننده امروز، نقطه اشتراک و نقطه ثقل اپوزیسیون راست با جمهوری اسلامی است. جنبشی که قدرت خود را از بی‌آبرو شدن دموکراسی بازار و نسخه‌های دست راستی در جهان امروز می‌گیرد. جنبشی که در مقابل ارتجاع حاکم و ارتجاع موجود در اپوزیسیون راست، برای بزیر کشیدن جمهوری اسلامی به قدرت خود، آلت‌ناتیو «اداره شورایی جامعه» را به اهتزاز درآورده است. جنبشی که قدرت خود را نه از محافل ارتجاع بین‌المللی، بلکه در همبستگی اترناتیونالیستی خود با طبقه کارگر جهانی، با احزاب کارگری و کانون‌های فکری و فرهنگی پیشرو می‌گیرد.

محال است از این جنبش که در ایران با ادعای سوسیالیستی خود علیه مناسبات سرمایه‌داری میدان‌دار شده است، بعنوان سکوی پرتاب اپوزیسیون راست به قدرت استفاده کرد. سکوی راست، نیازمند یک جنبش ارتجاعی و دست‌راستی است. جنبش راست در جامعه ایران در مقابل جنبش کمونیستی و کارگری در فترت و محاق است. جنبش «تمامیت ارضی»، «احیاء گذشته»، «ایران را پس می‌گیریم» در مقابل جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر سپر انداخته است؛ جنبشی که پرچم‌اش رفاه، سعادت، آزادی، عدالت اجتماعی، حق کودک، برابری زن، برابری همه شهروندان مستقل از تعلق‌شان به مذهب، قومیت و ملیت، کوتاه کردن دست مذهب از زندگی مردم و «نه» به اعدام است و یک سر سوزن از مطالباتش کوتاه نمی‌آید.

این واقعیت را آقای پهلوی بهتر از همگان می‌داند. این جنبشی است که به حزب و طبقه ما برای نبرد نهایی بر سر قدرت سیاسی نیرو می‌دهد. حزبی که برای تبدیل سرنوختی جمهوری اسلامی به انقلابی که نوید آزادی، برابری و عدالت اجتماعی را می‌دهد سال‌هاست در تقابل و کشمکش بنیادی با نیروهای راست است. موج‌سواری راست بر جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر، شوخی است. بار کج آقای پهلوی به منزل می‌رسد!

\*\*\*\*\*

**محال است از این جنبش که در ایران با ادعای سوسیالیستی خود علیه مناسبات سرمایه‌داری میدان‌دار شده است، بعنوان سکوی پرتاب اپوزیسیون راست به قدرت استفاده کرد. سکوی راست، نیازمند یک جنبش ارتجاعی و دست‌راستی است. جنبش راست در جامعه ایران در مقابل جنبش کمونیستی و کارگری در فترت و محاق است. جنبش «تمامیت ارضی»، «احیاء گذشته»، «ایران را پس می‌گیریم» در مقابل جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر سپر انداخته است؛ جنبشی که پرچم‌اش رفاه، سعادت، آزادی، عدالت اجتماعی، حق کودک، برابری زن، برابری همه شهروندان مستقل از تعلق‌شان به مذهب، قومیت و ملیت، کوتاه کردن دست مذهب از زندگی مردم و «نه» به اعدام است و یک سر سوزن از مطالباتش کوتاه نمی‌آید.**

**این واقعیت را آقای پهلوی بهتر از همگان می‌داند. این جنبشی است که به حزب و طبقه ما برای نبرد نهایی بر سر قدرت سیاسی نیرو می‌دهد. حزبی که برای تبدیل سرنوختی جمهوری اسلامی به انقلابی که نوید آزادی، برابری و عدالت اجتماعی را می‌دهد سال‌هاست در تقابل و کشمکش بنیادی با نیروهای راست است. موج‌سواری راست بر جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر، شوخی است. بار کج آقای پهلوی به منزل نمی‌رسد!**

دیروز به بهانه اعتراضات مردم کوبا به رفم‌های اقتصادی دولت و تلاش آن برای پیوستن به بازار آزاد، در پیامی اعلام کرد که: «از هاوانا تا کاکاراکس تا هنگ کنگ تا تهران، جهان آزاد باید کنار آنهایی بایستد که برای آزادی مبارزه می‌کنند.»

همین امروز در پیامی دیگر راه دستیابی به این «آزادی» و «دموکراسی» را در تشدید تحریم‌ها و فشارهای اقتصادی و معیشتی بیشتر به مردم ایران از طرف «جهان آزاد» اعلام کرد و خاطرنشان کرد که: «تخفیف تحریم‌ها با وجود اینکه خود رژیم به‌طور مداوم، ذات اهریمنی‌اش را به همگان یادآوری می‌کند، نه تنها عاقلانه نیست که غیراخلاقی نیز است. این یک همکاری آگاهانه و تعمدی با رژیم جنایتکار، نامشروع و غاصب در جنگ بی‌پایانش علیه ایرانیان و اصول حقوق بشر و دموکراسی است...»

این داستان جوگیر شدن «رهبر» معنوی اپوزیسیون راست است که در مقابل جنبشی که در اعماق جامعه ایران توسط کمونیست‌ها و سوسیالیست‌ها رو به گسترش و تعمیق است به حرف آمده است. جنبشی که علاوه بر «عمامه به‌سر»‌ها در حاکمیت، به همان درجه هم «میهن‌پرستان دموکراسی‌خواه» و شش‌لول‌بند در بیرون از حاکمیت را دپرس و دست‌پاچه کرده است.

از یکسو، تپش اعتصابات و اعتراضات قدرتمند کارگران از نفت و هفت‌پیه تا انزجار اجتماعی وسیع مردم از فقر و بیکاری و استبداد را می‌بیند و برای عقب‌ماندن از قافله در مقام «رهبر ملی» پیام‌ها و درودهای «همبستگی» می‌فرستد، و از سوی دیگر در دالان‌های مجلس سنا و کنگره آمریکا مشغول دوندگی و لایبسم و جمع‌آوری امضاء برای ادامه سیاست «تحریم اقتصادی» هستند که در لفافه «دموکراسی» و «مبارزه برای آزادی»، دوباره به حرف آمده‌اند. ظاهراً گرسنگی و فقر کمرشکنی که توسط جمهوری اسلامی هر روز بازتولید می‌شود، کافی نیست؛ آقای پهلوی نسخه تشدید آن را به نمایندگی از طرف «جهان آزاد» در جیب خود دارند. زدن سنگ حمایت از کارگر و آزادی شهروندان به سینه کجا، و التماس از «جهان آزاد» و تشدید تحریم‌های اقتصادی و تحمیل فلاکت بیشتر به زندگی مردم، کجا؟!!

واقعیت اینست که آقای پهلوی هیچوقت شهادت نداشت تا رو به مردم، رو راست و بدون دیپلماسی مخفی با هیئت حاکمه آمریکا، عواقب پشت سیاست «جهان آزاد» و نسخه «تشدید تحریم‌ها» را به بحث بگذارند. پشت آلت‌ناتیو شیک، «متمدنانه» و ظاهراً «مکرات» ایشان تنها یک پیام خوابیده است و آن اینست که جامعه ایران را زیر فشار اقتصادی باید چنان مستاصل و خورد کرد تا مردم از فرط فقر و استیصال، تن به هر جهنم‌دوره‌ای تحت نام «هر حکومتی بهتر از این حکومت است»، بدهند. این تنها چشم‌انداز اولترا - راستی است که قرار است ایشان و لشکر «حقوق بشری»‌ها را در آینده به قدرت در ایران نزدیک کند. تن دادن به زندگی زیر خط فقر، به زندگی در هر منجلابی مانند آنچه «جهان آزاد» نه تنها در خاورمیانه بلکه در مهد «دموکراسی و لیبرالیسم» از آمریکا، انگلستان، ایتالیا و فرانسه تا هند و برزیل و ... که توده‌های میلیونی شهروندان را در جهان پیش و پس از کرونا غرق در فقر، بیکاری و نژادپرستی کرده است، اهداف و آرزوهای این اپوزیسیون در آینده ایران است.

اما آرزوی دست‌به‌دست شدن قدرت از بالا در ایران به کمک بازوی «جهان آزاد»، آرزوی پینوشه شدن، چلپی شدن و کرزای شدن، یک چیز است و واقعیت یک چیز دیگر! مردم آزادی‌خواه ایران نه پرچم دخالت «جهان آزاد» را بدست گرفته‌اند و نه بیرق «فراندم» برای تبدیل معمم به مکلا را برافراشته‌اند. جامعه ایران به موازات «نه به جمهوری اسلامی»، به این راه‌حل‌های دست‌راستی و ناتویی هم «نه» گفته است. گوادلوپ دومی تکرار می‌شود؛ و اخم و هراس آقایان بجاست! این اپوزیسیون دست‌راستی، تاریخاً و سنتاً محمل مستبدترین و خونین‌ترین آلت‌ناتیوها از بالا بوده است. نگران رشد و گسترش جنبشی هستند که از جنس آنها نیست. جنبشی که نه

# نه قومی نه مذهبی زنده باد همویت انسانی

hekmatist.com



تماس با حزب



@Hekmatistx

دبیرخانه حزب

dabirxane@hekmatist.com

دبیر کمیته مرکزی: آذر مدرسی

azar.moda@gmail.com

تشکیلات خارج کشور حزب: امان کفا

aman.kafa@gmail.com

کمیته تبلیغات: فواد عبداللهی

fuaduk@gmail.com

دفتر کردستان حزب: محمد راستی

mohammed.raasti@gmail.com

حکمتیست هفتگه

سر دبیر: فواد عبداللهی

به حزب  
حکمتیست  
(خط رسمی)  
به پیوندید!



یک دنیای بهتر

برنامه حزب حکمتیست را بخوانید!